

[Dahlggaard.]

det skal have virkning fra og med indkomståret 1973, men at det af tekniske grunde først kan tages i betragtning i forbindelse med slutligningen for 1973, og det vil som bekendt sige langt ind i 1974. Vi har i det radikale venstre været overordentligt forundrede over dette forslags udformning. Jeg vil gerne spørge finansministeren, om det er meningen, at skatteyderne, når de nu får deres skattekort, formentlig en gang i slutningen af november måned, så skal have lejlighed til hver især at henvende sig til myndighederne og bede om at få deres skattekort udbyttet med et nyt, hvor der tages hensyn til disse forhøjede lønmodtagerfradrag? Jeg ser for mig ca. 2 millioner lønmodtagere hver især gå i gang med denne operation, der unægtelig nok kan lamme en i forvejen overbyrdet skatteadministration. Jeg håber ikke, at dette har været finansministerens hensigt.

På den anden side må det vist nok erkendes, at hvis forhøjelsen af lønmodtagerfradraget først skal vise sig i nedsat beskatning engang i 1974, så er der ikke megen mening i at fremsætte lovforslag på nuværende tidspunkt, så er det tids nok, at vi ser på det spørgsmål om et år, når beskatningen af indtægterne i 1974 skal tilrettelægges, og når kildeskattedirektoratet har haft tid og lejlighed nok til at tage denne og eventuelle andre skatteideer i betragtning. Det er jo administrativt meningsløst, at dette lønmodtagerfradrag nu skal indarbejdes i den administrative og datamæssige teknik og herudover skal volde samtlige kommunalbestyrelser ulejlighed, fordi det forrykker det grundlag, hvorpå man netop har budgetteret kommuneskatterne for 1973, når skattelettelsen for lønmodtagerne alligevel først skal virke i 1974.

Jeg gør i øvrigt opmærksom på, at en forhøjelse af lønmodtagerfradraget hører til de fænomener i skattelovgivning, der er til størst fordel for dem med de store indtægter og til mindst glæde for dem med de små. Når hertil kommer, at det har vist sig, at f. eks. Københavns kommune i 1973, må forøge sin skatteudskrivning med 30 mill. kr. på grund af det forhøjede lønmodtagerfradragets virkninger i 1974, og når man tænker på, at disse 30 mill. kr. pålignes som

proportional kommuneskat, så må jeg erkende, at jeg ikke begriber, hvor finansministerens sociale synspunkter er blevet af i denne sag.

Om indkomstskatteforslagene skal jeg i øvrigt kun bemærke, at vi fra radikal side er rede til at se på de nye bestemmelser vedrørende skatteofferne. Sygekassekontingenterne og dagpengebidrag har hidtil været udgifter for den enkelte skatteyder, som ikke har haft relation til skatteofferne. Nu bringes disse betalinger ind under det statslige og kommunale skattesystem, og så kan det være rimeligt at tage skatteoftrereglerne op til drøftelse.

Om afgiftsforhøjelserne skal jeg udtale mig væsentlige mere kortfattet. Forslag nr. 241 om afgift på 1 pct. af omsætning af fast ejendom har vi ikke megen sympati for. Forslaget indebærer en omlægning fra skatter på indkomst og forbrug til omsætningskat på fast ejendom, der finansieres af kapital og belåning. Forslaget har i finanspolitisk henseende en forkert tendens, hvis vi i øvrigt er enige om, at det er en stram finanspolitik, der er behov for. Vi må også modsætte os, at der med forslaget i realiteten tages hul på en ny skattekilde på en måde, der efterhånden kan skabe nye hæmnings i det økonomiske liv ved at modvirke mobilitet på arbejdsmarkedet og erhvervsstrukturen.

Forslag nr. 244 og 245 drejer sig om forhøjelse af motorbeskatningen. Sidste gang vi havde førstebehandling af tilsvarende forslag her i tinget var i maj måned 1969. Den daværende socialdemokratiske ordfører, den nuværende indenrigsminister, udtalte dengang om benzinforhøjelserne, det var 6 øre dengang (Folketingets Forhandlinger 1968-69 sp. 6634):

„At forhøjelsen så rammer erhvervslivet i flæng og lønmodtagere i særdeleshed, ja, det ser man stort på.“

Om forhøjelsen af vægtafgiften udtalte han (sp. 6635):

„Forslaget vil ramme de dårligst stillede og vil få en asocial virkning ud fra den betragtning, at beløbet er lige stort, enten det er den store eller den lille indkomst“

det drejer sig om.

Ved samme lejlighed udtalte nuværende